

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0086/2003

24 mars 2003

*

BETÄNKANDE

om förslaget till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening
(KOM(2002) 225 – C5-0220/2002 – 1999/0258(CNS))

(Nytt samråd)

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Carmen Cerdeira Morterero

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att markera ord eller textavsnitt som man tycker bör korrigeras innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion har uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda tekniska avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA.....	4
FÖRSLAG TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION.....	5
MOTIVERING	36
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN	40

PROTOKOLLSIDA

Vid plenarsammanträdet den 6 september 2000 fastställde Europaparlamentet sin ståndpunkt om förslaget till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening (KOM(1999) 638 – C5-0077/2000-1999/0258(CNS)).

Med en skrivelse av den 23 maj 2002 uppmanade rådet på nytt parlamentet att yttra sig, i enlighet med artikel 67 i EG-fördraget, över förslaget till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening (KOM(2002) 225 – 1999/0258(CNS)).

Vid plenarsammanträdet den 29 maj 2002 tillkännagav talmannen att detta ändrade förslag hänvisats till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, som utsetts till ansvarigt utskott, och till utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden som utsetts till rådgivande utskott (C5-0220/2002).

Vid utskottssammanträdet den 2 juli 2002 utsåg utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor Carmen Cerdeira Morterero till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 21 januari och 19 mars 2003 behandlade utskottet kommissionens förslag och förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till lagstiftningsresolution med 26 röster för och 18 röster emot.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen Jorge Salvador Hernández Mollar (ordförande), Robert J.E. Evans (vice ordförande), Carmen Cerdeira Morterero (föredragande), Mary Elizabeth Banotti, Johanna L.A. Boogerd-Quaak, Alima Boumediene-Thiery, Giuseppe Brienza, Kathalijne Maria Buitenweg (suppleant för Pierre Jonckheer), Marco Cappato (suppleant för Mario Borghezio), Carlos Carnero González (suppleant för Walter Veltroni i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Charlotte Cederschiöld, Carlos Coelho, Thierry Cornillet, Gérard M.J. Deprez, Giuseppe Di Lello Finuoli, Evelyne Gebhardt (suppleant för Michael Cashman), Adeline Hazan, Ewa Hedkvist Petersen (suppleant för Martine Roure), Margot Keßler, Timothy Kirkhope, Eva Klamt, Ole Krarup, Alain Krivine (suppleant för Fodé Sylla), Jean Lambert (suppleant för Heide Rühle), Marjo Matikainen-Kallström (suppleant för The Lord Bethell), Rosa Miguélez Ramos (suppleant för Ozan Ceyhan i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Claude Moraes (suppleant för Martin Schulz), Hartmut Nassauer, Bill Newton Dunn, Marcelino Oreja Arburúa, Elena Ornella Paciotti, Paolo Pastorelli (suppleant för Marcello Dell'Utri), Hubert Pirker, Elly Plooij-van Gorsel (suppleant för Baroness Sarah Ludford i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Bernd Posselt, José Ribeiro e Castro, Ingo Schmitt (suppleant för Giacomo Santini), Ilka Schröder, Patsy Sörensen, Sérgio Sousa Pinto, Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí, Maurizio Turco, Christian Ulrik von Boetticher och Olga Zrihen Zaari.

Yttrandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden återges i betänkandet.

Betänkandet ingavs den 24 mars 2003.

FÖRSLAG TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

Europaparlamentets lagstiftningsresolution om förslaget till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening (KOM(2002) 225 – C5-0220/2002 – 1999/0258(CNS))

(Samrådsförfarandet - nytt samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(1999) 638¹),
 - med beaktande av kommissionens ändrade förslag till rådet (KOM(2002) 225²),
 - med beaktande av parlamentets resolution vid första behandlingen den 6 september 2000³,
 - med beaktande av artikel 63 i EG-fördraget,
 - efter att ha hörts på nytt av rådet i enlighet med artikel 67 i EG-fördraget (C5-0220/2002),
 - med beaktande av artikel 67 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden (A5-0086/2003).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens ändrade förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet godkänt.
 4. Europaparlamentet begär att medlingsförfarandet i den gemensamma förklaringen av den 4 mars 1975 inleds om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 5. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

¹ EGT C 116, 26.4.2000, s. 66.

² EGT C 203 E, 27.8.2002, s. 136–141.

³ EGT C 135, 7.5.2001, s. 174.

Ändringsförslag 1
Skäl 1

(1) För att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen dels åtgärder för att säkerställa den fria rörligheten för personer, tillsammans med direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring, dels andra åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land.

(1) För att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, **i synnerhet i dess artikel 61**, dels åtgärder för att säkerställa den fria rörligheten för personer, tillsammans med direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring, dels andra åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land.

Motivering

Det är just i artikel 61 i EG-fördraget som de rättsliga åtgärder som är relevanta för de områden som anges i skälet tydligt räknas upp.

Ändringsförslag 2
Skäl 2

(2) I artikel 63.3 i EG-fördraget föreskrivs att rådet skall besluta om åtgärder som avser invandringspolitiken. I artikel 63.3 a anges bland annat att rådet skall besluta om åtgärder på området för villkor för inresa och bosättning samt normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda visering och uppehållstillstånd för längre tid, däribland sådana som avser familjeåterförening.

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändringsförslag 3
Skäl 3

(3) Åtgärderna avseende familjeåterförening bör överensstamma med den skyldighet att skydda familjen och att respektera familjelivet som har stadfästs i en rad folkrättsliga instrument. **Detta**

(3) Åtgärderna avseende familjeåterförening bör överensstamma med den skyldighet att skydda familjen och att respektera familjelivet som har stadfästs **i artiklarna 12 och 16 i den allmänna**

direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

förklaringen om mänskliga rättigheter, godkänd och offentliggjord av FN:s generalförsamling den 10 december 1948, artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, undertecknad i Rom den 4 november 1950, artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, offentliggjord den 7 december 2000 i Nice samt i en rad andra folkrättsliga instrument.

Motivering

Det är nödvändigt att ange de viktigaste internationella instrument som stadfäster den allmänna rätten till familjeåterförening samt att ange vilka artiklar som hänvisar till detta.

Ändringsförslag 4 Skäl 3a (nytt)

(3a) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som i första hand erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som utgör själva grunden för Europeiska gemenskapens regelverk när det gäller grundläggande rättigheter. Med iakttagande av universalitetsprincipen tillerkänns alla människor oberoende av nationalitet och vistelseort de flesta av de rättigheter som omfattas av stadgan. Stadgan stadfäster en rad rättigheter som tillerkänns medborgarna i medlemsstaterna samt medborgare från tredje land som vistas i Europeiska unionen.

Motivering

Med tanke på de välgrundade tvivlen om vilken rättslig status Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har inför domstol samt om i vilken utsträckning den är bindande, är det viktigt att direktivet uttryckligen nämner respekten för de grundläggande rättigheter som omfattas av stadgan och att det vittnar om Europeiska unionens traditionella inställning när det gäller likabehandling av unionsmedborgare och tredjelandsmedborgare.

Ändringsförslag 5

Skäl 3b (nytt)

(3b) I enlighet med åtgärderna 36 och 38 i rådets och kommissionens handlingsplan av den 3 december 1998 måste unionen anta ett instrument avseende lagliga invandrares rättsliga ställning inom två år efter det att Amsterdamfördraget trätt i kraft. Den måste också inom fem år utarbeta regler om villkor för inresa och bosättning samt normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda viseringar och uppehållstillstånd för längre tid, inbegripet sådana som avser familjeåterförening¹.

¹ EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

Motivering

Rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, antagen av rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 3 december 1998, är ett politiskt dokument av yttersta vikt på detta område som absolut måste nämnas.

Ändringsförslag 6

Skäl 4

(4) Europeiska rådet erkände vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 behovet av tillnärmning av nationell lagstiftning om villkoren för rätt till inresa och vistelse för medborgare i tredje land, grundad på såväl en gemensam bedömning av den ekonomiska och demografiska utvecklingen i unionen som

(4) Europeiska rådet erkände vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, ***i synnerhet i slutsats 20***, behovet av tillnärmning av nationell lagstiftning om villkoren för rätt till inresa och vistelse för medborgare i tredje land, grundad på såväl en gemensam bedömning av den ekonomiska och demografiska

situationen i ursprungsländerna. Europeiska rådet uppmanade därför rådet att, på grundval av förslag från kommissionen, snabbt fatta beslut om detta. I dessa beslut bör hänsyn inte bara tas till varje medlemsstats kapacitet att ta emot flyktingar utan även till dess historiska och kulturella band med ursprungsländerna.

utvecklingen i unionen som situationen i ursprungsländerna. Europeiska rådet uppmanade därför rådet att, på grundval av förslag från kommissionen, snabbt fatta beslut om detta. I dessa beslut bör hänsyn inte bara tas till varje medlemsstats kapacitet att ta emot flyktingar utan även till dess historiska och kulturella band med ursprungsländerna.

Motivering

Hänvisning måste göras till den konkreta slutsats som rådet antog vid mötet i Tammerfors och som berör det område som omfattas av detta direktiv.

Ändringsförslag 7 Skäl 6

(6) Vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 konstaterade Europeiska rådet att Europeiska unionen måste säkerställa en rättvis behandling av medborgare i tredje land som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium och att en mer kraftfull integrationspolitik bör syfta till att ge dem rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med EU-medborgarnas.

(6) Vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, **i synnerhet i slutsats 18**, konstaterade Europeiska rådet att Europeiska unionen måste säkerställa en rättvis behandling av medborgare i tredje land som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium och att en mer kraftfull integrationspolitik bör syfta till att ge dem rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med EU-medborgarnas.

Motivering

Se motivering till föregående ändringsförslag.

Ändringsförslag 8 Skäl 7

(7) Vid mötet i Laeken den 14 och 15 december 2001 bekräftade Europeiska rådet på nytt sitt åtagande i fråga om de politiska riktlinjer och mål som fastställdes i Tammerfors och noterade att det behövs nya uppslag och riktlinjer för att inhämta eftersläpningarna på vissa områden. Europeiska rådet bekräftade att en genuint gemensam invandringspolitik förutsätter att

(7) Vid mötet i Laeken den 14 och 15 december 2001 bekräftade Europeiska rådet på nytt sitt åtagande i fråga om de politiska riktlinjer och mål som fastställdes i Tammerfors och noterade att det behövs nya uppslag och riktlinjer för att inhämta eftersläpningarna på vissa områden. Europeiska rådet bekräftade, **i synnerhet i slutsats 40**, att en genuint gemensam

det inrättas gemensamma normer för familjeåterförening och uppmanade kommissionen att lägga fram ett ändrat förslag på detta område.

invandrings- och asylpolitik förutsätter att det inrättas gemensamma normer för **asylförfaranden, mottagande och familjeåterförening** och uppmanade kommissionen att lägga fram ett ändrat förslag på detta område.

Motivering

I sin slutsats 40 fastställde Europeiska rådet i Laeken den 14 och 15 december 2000 ett starkt samband mellan asyl och familjeåterförening av flyktingar, även om tillämpningsområdet för detta förslag till direktiv omfattar mer än bara flyktingar, i det att det tillämpas allmänt på tredjelandsmedborgare som uppehåller sig lagligt i EU under en begränsad tidsperiod.

Ändringsförslag 9 Skäl 7a (nytt)

(7a) Rådet bör snarast möjligt anta det förslag till rådets direktiv som kommissionen lade fram den 12 september 2001 om miniminormer för flyktingstatus och subsidiär skyddsstatus, inbegripet rätten till familjeåterförening för personer som åtnjuter sådan status.

Motivering

Det är viktigt att rådet antar ovannämnda förslag till rådets direktiv om vilket Europaparlamentet antog en lagstiftningsresolution den 22 oktober 2002 på grundval av ett betänkande av Jean Lambert (A5-0333/2002).

Europeiska rådet i Sevilla fastställde en tidsplan för att rådet skulle nå en politisk lösning i juni 2003.

Ändringsförslag 10 Skäl 11

(11) Familjeåterförening avser medlemmarna i kärnfamiljen, det vill säga make/maka och underåriga barn. Medlemsstaterna får själva bestämma om de vill utvidga denna krets och bevilja familjeåterförening även för släktingar i uppstigande led, myndiga barn **och ogifta partner**.

(11) Familjeåterförening avser medlemmarna i kärnfamiljen, det vill säga make/maka och underåriga barn. **Registrerade eller ogifta partner, oberoende av kön, bör kunna beviljas familjeåterförening om värdmedlemsstaten i sin lagstiftning eller praxis behandlar ogifta och registrerade partner på samma sätt som gifta par.** Medlemsstaterna får själva bestämma om de vill utvidga denna

krets och bevilja familjeåterförening även för släktingar i uppstigande led **och** myndiga barn.

Motivering

Ändringsförslaget syftar till att spegla och respektera de olika typer av familjebildningar som finns i dagens samhälle.

Ändringsförslag 11
Skäl 11a (nytt)

(11a) Familjeåterföreningen bör även avse myndiga barn och släktingar i uppstigande led, förutsatt att dessa inte har något annat familjemässigt stöd i sitt ursprungsland och att de på grund av sin hälsa objektivt sett inte kan försörja sig själva.

Motivering

Om en sökandes släktingar i uppstigande led eller myndiga barn är beroende av den sökande och om de objektivt sett inte kan försörja sig själva på grund av sin dåliga hälsa och avsaknaden av andra typer av familjemässigt stöd bör denna undantagssituation beaktas på lämpligt sätt.

Ändringsförslag 12
Skäl 12

(12) Det bör införas ett system med förfaranderegler för prövning av ansökan om familjeåterförening och för familjemedlemmars inresa och vistelse. Dessa förfaranden måste vara effektiva **och genomförbara i förhållande till den normala arbetsbelastningen vid medlemsstaternas myndigheter, samt** tillåta insyn och vara rättvisa för att ge de berörda personerna adekvat rättssäkerhet.

(12) Det bör införas ett system med förfaranderegler för prövning av ansökan om familjeåterförening och för familjemedlemmars inresa och vistelse. Dessa förfaranden måste vara effektiva, tillåta insyn och vara rättvisa för att ge de berörda personerna adekvat rättssäkerhet.

Ändringsförslag 13
Skäl 15

(15) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa en rätt till

(15) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa en rätt till

familjeåterförening för tredjelandsmedborgare som skall utövas enligt gemensamma regler, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går *förordningen* inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

familjeåterförening för tredjelandsmedborgare som skall utövas enligt gemensamma regler, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel ***fastställer direktivet endast minimivillkoren och går*** inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

Motivering

Ordalydelsen är mer exakt.

Ändringsförslag 14 Artikel 1, titeln (ny)

Artikel 1

Artikel 1

Mål

Motivering

I förslaget till betänkande kommer det att föreslås lika många ändringsförslag som det finns artiklar i lagstiftningsförslaget i syfte att ge varje artikel en titel.

Genom artiklarnas titlar synliggörs och tydliggörs artikelns innehåll, vilket gör den mer lättillgänglig och lättare att studera.

Ändringsförslag 15 Artikel 2, titeln (ny)

Artikel 2

Artikel 2

Definitioner

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 16
Artikel 2, led b

b) flykting: tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som beviljats flyktingstatus **enligt konventionen** angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967,

b) flykting: tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som beviljats flyktingstatus **eftersom de uppfyller kraven i artikel 1 A i Genèvekonventionen** angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad **och kompletterad** genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, **och enligt kapitlen II och III i förslaget till rådets direktiv (EG) nr... om miniminormer för när medborgare i tredje land och statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning,**

Motivering

Endast personer som uppfyller kraven i artikel 1 A i Genèvekonventionen kan beviljas flyktingstatus.

Dessa krav har även utvecklats och fastställts i ovan nämnda förslag till direktiv, som utgör en del av det åtgärds paket som antogs av Europeiska rådet i Tammerfors i oktober 1999 i syfte att fastställa ett gemensamt europeiskt asylsystem.

Ändringsförslag 17
Artikel 3, titeln (ny)

Artikel 3

Artikel 3

Tillämpningsområde

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 18
Artikel 3, punkt 2, led b

b) en tredjelandsmedborgare som **har tillstånd att vistas i en medlemsstat med stöd av ett tillfälligt skydd eller som ansöker om att få vistas i medlemsstaten i avvaktan på ett beslut om sin ställning,**

b) en tredjelandsmedborgare som **ansöker om tillfälligt skydd och vars ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut,**

Motivering

Tillämpningsområdet bör utvidgas till att omfatta flyktingar och personer som åtnjuter olika former av subsidiärt skydd i enlighet med de bestämmelser som fastställdes i kommissionens förslag (KOM(1999) 638), vilket utvidgats på grundval av parlamentets yttrande.

Ändringsförslag 19 Artikel 3, punkterna 4 och 5

4. Detta direktiv påverkar inte förmånligare bestämmelser i

a) bilaterala och multilaterala avtal mellan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och tredje länder å andra sidan,

b) Europeiska sociala stadgan av den 18 oktober 1961, den reviderade Europeiska sociala stadgan av den 3 maj 1987 och den europeiska konventionen om migrerande arbetstagares ställning av den 24 november 1977.

5. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjligheter att anta eller behålla förmånligare **bestämmelser** för de personer direktivet gäller.

Artikel 3a

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv påverkar inte förmånligare bestämmelser i

a) bilaterala och multilaterala avtal mellan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och tredje länder å andra sidan, **vilka har trätt i kraft före detta direktiv,**

b) Europeiska sociala stadgan av den 18 oktober 1961, den reviderade Europeiska sociala stadgan av den 3 maj 1987 och den europeiska konventionen om migrerande arbetstagares ställning av den 24 november 1977.

2. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjligheter att anta eller behålla förmånligare **lagar och andra förordningar** för de personer direktivet gäller, **så länge de är förenliga med direktivet.**

Motivering

Gemenskapens rättsakter måste formuleras på ett klart, enkelt och precist sätt.

Därför har det varit nödvändigt att slå ihop punkterna 4 och 5 i artikel 3 till en ny artikel, vars titel koncist anger dess mål. På detta sätt undviks risken för feltolkning av artikelns innehåll. Punkterna 4 och 5 i artikel 3 blir således punkterna 1 respektive 2 i den nya artikeln.

Eftersom direktivet fastställer gemensamma miniminormer får det inte hindra medlemsstaterna från att överskrida den nivå som har uppnåtts på detta område, förutsatt att de högre nivåerna är förenliga med direktivet. Likaså bör de förmånligare bestämmelserna i de avtal och instrument enligt internationell rätt som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater är bundna av tillämpas.

Ändringsförslag 20 Artikel 3a (ny)

Artikel 3a

1. Detta direktiv skall ej tillämpas på befintliga eller nyligen införda nationella bestämmelser som eventuellt innehåller mer förmånliga villkor eller kriterier för familjeåterförening och familjeintegrering än bestämmelserna i detta direktiv.

2. Införlivandet av detta direktiv med nationell lagstiftning får under inga omständigheter medföra en sänkning av den skyddsnivå som medlemsstaterna redan ger beträffande familjeåterförening på de områden som omfattas av detta direktiv.

Motivering

Man bör understryka att det handlar om ett direktiv med miniminormer och att medlemsstaterna har full rätt att ha förmånligare bestämmelser om familjeåterförening. Detta stämmer också överens med den vanliga inställningen till internationella människorättskonventioner, artikel 63 i EG-fördraget och EU:s praxis på andra områden, till exempel miljö, socialfrågor och konsumentskydd. På det sociala området har flera medlemsstater dock en mer omfattande integrationspolitik, bland annat vad gäller familjeåterförening. Ett EU-direktiv får inte medföra att de olika medlemsstaternas skyddsnivåer sänks. Punkt 2 ovan syftar till att skydda mer förmånliga nationella bestämmelser.

Ändringsförslag 21
Artikel 3b (ny)

Artikel 3b

Icke-diskrimineringsklausul

Medlemsstaterna skall tillämpa bestämmelserna i detta direktiv utan att diskriminera någon på grund av kön, ras, nationalitet, särskild socialgruppsstillhörighet, hälsa, hudfärg, socialt eller etniskt ursprung, genetiska drag, språk, religion eller övertygelse, politiska eller andra åsikter, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, födelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Motivering

Denna artikel betonar att beslut om beviljande av återförening inte får vara diskriminerande på något sätt och att medlemsstaterna måste garantera att denna princip efterlevs.

Formuleringen utgår från artikel 3 i Genèvekonventionen av den..., artikel 13 i EG-fördraget och artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt från artikel 14 i Europeiska konventionen om skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.

Ändringsförslag 22
Artikel 4, punkt 1, led a

a) Sökandens make/maka.

a) Sökandens make/maka, **oberoende av kön, enligt gällande nationell lagstiftning, eller sökandens registrerade partner, oberoende av kön, enligt gällande nationell lagstiftning, eller sökandens ogifta partner, oberoende av kön, med vilken sökanden har ett varaktigt förhållande, om värdmedlemsstaten i sin lagstiftning eller praxis behandlar ogifta par på samma sätt som gifta par, samt enligt de villkor som fastställs i sådan lagstiftning.**

Motivering

Ändringsförslaget syftar till att spegla och respektera de olika typer av familjebildningar som finns i dagens samhälle.

Bestämmelserna om ogifta par är endast tillämpliga i de medlemsstater där lagen behandlar sådana par på samma sätt som gifta par. Denna bestämmelse innebär således ingen harmonisering av de nationella bestämmelserna om erkännande av partnerskap utan den gör det endast möjligt att tillämpa principen om likabehandling.

För att förhindra eventuellt missbruk måste det ogifta parets förhållande vara av ett varaktigt slag.

Ändringsförslag 23
Artikel 4, punkt 1, led b

b) Underåriga barn till sökanden och dennes make/maka, inbegripet barn som har adopterats i enlighet med ett beslut som har fattats av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet eller ett beslut som är automatiskt verkställbart enligt den medlemsstatens internationella förpliktelser eller som måste erkännas enligt internationella förpliktelser.

b) Underåriga barn till sökanden och dennes make/maka **eller ogifta eller registrerade partner, i enlighet med vad som avses i punkt a, eller till sökanden och dennes ogifta partner, oberoende av om de är födda inom eller utanför äktenskapet**, inbegripet barn som har adopterats i enlighet med ett beslut som har fattats av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet eller ett beslut som är automatiskt verkställbart enligt den medlemsstatens internationella förpliktelser eller som måste erkännas enligt internationella förpliktelser.

Motivering

Ändringsförslaget syftar till att spegla och respektera de olika typer av familjebildningar som finns i dagens samhälle. I analogi gäller motiveringen till föregående ändringsförslag även detta ändringsförslag om barn till ogifta par.

Ändringsförslag 24
Artikel 4, punkt 1, led c, stycke 1

c) Underåriga barn, inbegripet barn som har adopterats av sökanden eller dennes make/maka, om en av de två har vårdnad om och försörjningsansvar för barnet. **Medlemsstaterna får tillåta familjeåterförening för barn som står under gemensam vårdnad, under förutsättning att den andra vårdnadshavaren har lämnat sitt medgivande.**

c) Underåriga barn, inbegripet barn som har adopterats av sökanden eller dennes make/maka **och av sökanden eller dennes ogifta partner eller ogifta eller registrerade partner, i enlighet med vad som avses i punkt a**, om en av de två har vårdnad om och försörjningsansvar för barnet. **I fall av gemensam vårdnad krävs medgivande av den andre föräldern.**

Motivering

För första delen av detta ändringsförslag är samma motivering som i föregående ändringsförslag tillämplig.

Man har dessutom försökt harmonisera denna aspekt av vårdnadsrätten på gemenskapsnivå för att undvika att medlemsstaterna på ett så känsligt område kan anta rättsliga åtgärder som strider mot varandra.

Ändringsförslaget syftar till att spegla och respektera de olika typer av familjebildningar som finns i dagens samhälle.

Ändringsförslag 25 Artikel 4, punkt 1, led ca (nytt)

ca) Släktingar i rakt uppstigande led av första graden till sökanden eller dennes make/maka eller till sökanden och dennes ogifta partner, om de är beroende av dem för sin försörjning och saknar annat nödvändigt familjemässigt stöd i ursprungslandet.

Motivering

Medlemsstaterna bör även bevilja inresetillstånd för föräldrar till den sökande eller dennes make/maka eller den sökande eller dennes ogifta partner, om dessa släktingar i rakt uppstigande led av första graden objektivt sett inte kan försörja sig själva och saknar alla typer av familjemässigt eller annat stöd. Dessa omständigheter bör harmoniseras på gemenskapsnivå.

Ändringsförslag 26 Artikel 4, punkt 1, led c, stycke 3

När ett barn är över tolv år får medlemsstaterna med avvikelse från detta, innan de ger barnet tillstånd till inresa och vistelse enligt detta direktiv, pröva om barnet uppfyller ett kriterium om integration, om deras lagstiftning vid den tidpunkt då detta direktiv antas föreskriver en sådan prövning.

utgår

Motivering

Detta stycke innebär en allvarlig avvikelse från den allmänna principen och skulle kunna rättfärdiga oförsvarliga skillnader i behandlingen av minderåriga mellan medlemsstaterna. Därför bör det strykas.

Ändringsförslag 27 Artikel 4, punkt 1, led cb (nytt)

cb) Ogifta myndiga barn till sökanden eller dennes make/maka eller i förekommande fall dennes ogifta partner, om de har vårdnaden om barnen och om dessa av hälsoskäl objektivt sett inte kan försörja sig själva.

Motivering

Även ogifta myndiga barn bör kunna få tillstånd till familjeåterförening om de objektivt sett har allvarliga hälsoproblem och är fortsatt beroende av sina föräldrar. Dessa omständigheter bör harmoniseras på gemenskapsnivå.

Ändringsförslag 28 Artikel 4, punkt 2, inledningen

2. Medlemsstaterna får i lag eller annan författning, enligt detta direktiv och med iakttagande av villkoren i kapitel IV, tillåta inresa och vistelse för följande familjemedlemmar: **utgår**

Motivering

Syftet är att hindra att medlemsstaterna antar skilda rättsliga åtgärder när föremålet för åtgärderna är detsamma.

Ändringsförslag 29 Artikel 4, punkt 2, led a

a) Släktingar i rakt uppstigande led av första graden till sökanden eller dennes make/maka, om de är beroende av dem för sin försörjning och saknar annat nödvändigt familjemässigt stöd i ursprungslandet. **utgår**

Motivering

Se motivering till föregående ändringsförslag.

Ändringsförslag 30
Artikel 4, punkt 2, led b

***b) Ogifta myndiga barn till sökanden eller
dennes make/maka, om de av hälsoskäl
objektivt sett inte kan försörja sig själva.*** ***utgår***

Motivering

Se motivering till föregående ändringsförslag.

Ändringsförslag 31
Artikel 4, punkt 3

***3. Medlemsstaterna får i lag eller annan
författning, enligt detta direktiv och med
iakttagande av villkoren i kapitel IV,
tillåta inresa och vistelse för en ogift
partner som är tredjelandsmedborgare
och som har ett vederbörligen bevisat
varaktigt förhållande med sökanden eller
för en tredjelandsmedborgare som har
familjeband med sökanden i form av ett
registrerat partnerskap enligt artikel 5.2
samt för ogifta underåriga barn, även
adopterade barn, till dessa personer.*** ***utgår***

Motivering

Se motivering till föregående ändringsförslag.

Ändringsförslag 32
Artikel 4, punkt 4

4. Vid polygama äktenskap där sökanden redan har en make/maka som bor tillsammans med honom/henne på en medlemsstats territorium, skall den berörda medlemsstaten inte tillåta inresa och vistelse för en annan make/maka och inte heller för dennes barn, med ***förbehåll för*** bestämmelserna i 1989 års konvention om barnets rättigheter.

4. Vid polygama äktenskap där sökanden redan har en make/maka som bor tillsammans med honom/henne på en medlemsstats territorium, skall den berörda medlemsstaten inte tillåta inresa och vistelse för en annan make/maka och inte heller för dennes barn, ***utom om detta krävs i ett underårigt barns intresse, i enlighet*** med bestämmelserna i 1989 års

konvention om barnets rättigheter.

Motivering

Barnets intresse skall alltid komma i första rummet.

Ändringsförslag 33

Artikel 4, punkt 5

5. Medlemsstaterna får begära att sökanden och dennes make/maka har uppnått en viss lägsta ålder, **som dock inte får överstiga** den legala myndighetsåldern, innan maken/makan kan återförenas med sökanden.

5. Medlemsstaterna får begära att sökanden och dennes make/maka **eller registrerade partner eller ogifta partner, i enlighet med vad som avses i artikel 4.1 a**, har uppnått en viss lägsta ålder, **minst** den legala myndighetsåldern, innan maken/makan, **den registrerade partnern eller den ogifta partnern** kan återförenas med sökanden.

Motivering

Bland andra den danska och den svenska versionen av kommissionens förslag stämmer inte överens med till exempel den engelska versionen. Hur som helst bör den sökande och dennes make/maka, registrerade partner eller ogifta partner vara myndiga enligt relevant nationell lagstiftning.

Ändringsförslag 34

Artikel 5, titeln (ny)

Artikel 5

Artikel 5

Administrativa förfaranden

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 35

Artikel 5, punkt 1

1. Medlemsstaterna skall bestämma om en ansökan till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten om inresa och vistelse för familjeåterförening skall lämnas in av den som ansöker om familjeåterförening eller av dennes familjemedlemmar.

1. För att utöva sin rätt till familjeåterförening skall den som ansöker om familjeåterförening eller en familjemedlem lämna in en ansökan om inresa och vistelse till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den sökande är bosatt.

Motivering

Det är den som ansöker om familjeåterförening som lämnar in ansökan om att återförenas med resten av sin familj; det är han eller hon som har denna rättighet. Dessutom har en sökande, som redan är bosatt i värdmedlemsstaten, större möjligheter att klara av de administrativa förfarandena eftersom han eller hon förstår landets språk och känner till landets förvaltningsrutiner. I många delar av världen ligger medlemsstaternas konsulat hundratals kilometer från de anhörigas bostadsorter och de är ofta överlastade med visumansökningar från de berörda länderna. Att lägga ansvaret för beslut om familjeåterförening på utlandsrepresentationerna skulle kunna försvåra familjeåterföreningen i onödan.

Ändringsförslag 36 Artikel 5, punkt 2, stycke 2

För att styrka familjebanden får medlemsstaterna hålla samtal med sökanden och dennes familjemedlemmar och göra de utredningar som bedöms nödvändiga.

För att styrka familjebanden får medlemsstaterna hålla samtal med sökanden och dennes familjemedlemmar, **om de redan befinner sig på medlemsstatens territorium**, och göra de utredningar som bedöms nödvändiga, **inklusive DNA-test**.

Motivering

DNA-test är en av de pålitligaste undersökningsmetoderna.

Ändringsförslag 37 Artikel 5, punkt 2, stycke 3

Vid prövningen av en ansökan avseende sökandens ogifta partner skall medlemsstaterna vid bedömningen **av om det finns ett varaktig förhållande** beakta omständigheter som att det finns ett gemensamt barn, ett tidigare samboende, ett registrerat partnerskap eller andra tillförlitliga bevismedel.

Vid prövningen av en ansökan avseende sökandens ogifta partner skall medlemsstaterna vid bedömningen beakta omständigheter som att det finns ett gemensamt barn, ett tidigare samboende, ett registrerat partnerskap eller andra tillförlitliga bevismedel.

Ändringsförslag 38 Artikel 5, punkt 4

4. Så snart som möjligt och under alla omständigheter senast nio månader efter det att ansökan har lämnats in, skall medlemsstatens behöriga myndigheter

4. Efter prövning av ansökan skall medlemsstatens behöriga myndigheter skriftligen underrätta den sökande om beslutet senast sex månader efter det att

skrifligen underrätta sökanden/familjemedlemmarna om det beslut som berör dem.

ansökan har lämnats in. Ett beslut om avslag skall motiveras.

Om prövningen av ansökan är av komplicerad natur, får tidsfristen i första stycket i undantagsfall förlängas, men den får aldrig överstiga tolv månader.

Ett beslut om avslag skall motiveras. Följderna av att ett beslut inte har fattats när tidsfristen i första stycket löper ut skall regleras av den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning.

Motivering

Med tanke på den sökandes rättssäkerhet måste ansökan behandlas inom sex månader. Ett eventuellt avslag måste motiveras så att den sökande ges möjlighet att överklaga beslutet.

En tidsfrist på sex månader är mer än tillräcklig för att de administrativa myndigheterna i berörd medlemsstat skall kunna fatta ett beslut som svar på ansökan.

Ändringsförslag 39 Artikel 5, punkt 4, stycke 2

*Om prövningen av ansökan är av komplicerad natur, får tidsfristen i första stycket i undantagsfall förlängas, men den får aldrig överstiga **tolv månader**.*

*Om prövningen av ansökan är av komplicerad natur, får tidsfristen i första stycket i undantagsfall förlängas, men den får aldrig överstiga **nio månader**.*

Motivering

Motiveringen till föregående ändringsförslag är i analogi tillämpbar även på detta ändringsförslag.

Ändringsförslag 40 Artikel 6, titeln (ny)

Artikel 6

Artikel 6

Allmän ordning, inre säkerhet och allmän hälsa

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 41 Artikel 6, punkt 1

1. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om inresa och vistelse för en av familjemedlemmarna av hänsyn till allmän ordning, inre säkerhet och allmän hälsa.

Medlemsstaterna får avslå en ansökan om inresa och vistelse för en **eller flera** av familjemedlemmarna av hänsyn till allmän ordning, inre säkerhet och allmän hälsa.

Motivering

De situationer som regleras av direktivförslaget inskränker sig inte till återförening med en enda familjemedlem.

Ändringsförslag 42 Artikel 6, punkt 2

2. Medlemsstaterna får återkalla uppehållstillstånd eller avslå en ansökan om förnyelse av uppehållstillstånd för en **familjemedlem** av hänsyn till allmän ordning, inre säkerhet och allmän hälsa.

2. Medlemsstaterna får återkalla uppehållstillstånd eller avslå en ansökan om förnyelse av uppehållstillstånd för en **eller flera familjemedlemmar** av hänsyn till allmän ordning, inre säkerhet och allmän hälsa.

Motivering

De situationer som regleras av direktivförslaget inskränker sig inte till återförening med en enda familjemedlem.

Ändringsförslag 43 Artikel 6, punkt 3

3. Hänsyn till allmän ordning eller inre säkerhet skall grunda sig uteslutande på den berörda **familjemedlemmens** eget uppförande.

3. Hänsyn till allmän ordning eller inre säkerhet skall grunda sig uteslutande på den **eller de** berörda **familjemedlemmarnas** eget uppförande.

Motivering

Tillägget är en förebyggande åtgärd, även om det inte längre föreligger något farligt eller

kriminellt uppförande.

Ändringsförslag 44
Artikel 6, punkt 4

4. Den berörda medlemsstatens behöriga myndighet får inte avslå en ansökan om förnyelse av ett uppehållstillstånd eller avvisa eller utvisa någon från territoriet **endast** på grund av sjukdom eller invaliditet som har uppkommit efter det att uppehållstillståndet utfärdades.

4. Den berörda medlemsstatens behöriga myndighet får inte avslå en ansökan om förnyelse av ett uppehållstillstånd eller avvisa eller utvisa någon från territoriet på grund av sjukdom eller invaliditet som har uppkommit efter det att uppehållstillståndet utfärdades.

Ändringsförslag 45
Artikel 7, titeln (ny)

Artikel 7

Artikel 7

Bostadsförhållanden, sjukförsäkring och materiella tillgångar

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 46
Artikel 8, titeln (ny)

Artikel 8

Artikel 8

Vistelsens varaktighet

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 47
Artikel 8, stycke 1

Medlemsstaterna får kräva att sökanden skall ha vistats lagligen på deras territorium under en period som inte får

Medlemsstaterna får kräva att sökanden skall ha vistats lagligen på deras territorium under en ***sammanhängande***

överstiga **två år** innan han eller hon kan återförenas med sina familjemedlemmar.

period som inte får överstiga **ett år** innan han eller hon kan återförenas med sina familjemedlemmar.

Motivering

Tidsfristen på upp till två år är alltför väl tilltagen. Den bör därför minskas till högst ett år i syfte att underlätta en så snabb integrering som möjligt.

Väntetiden får inte vara längre än ett år. Annars blir rätten till familjeåterförening meningslös. Denna bestämmelse får inte tillämpas på flyktingar och personer som åtnjuter subsidiärt skydd eftersom de bör få förmånligare villkor än andra tredjelandsmedborgare.

Det är viktigt att betona att den sökande skall ha vistats lagligen (vilket inte framgår av till exempel den danska versionen av kommissionens förslag) och sammanhängande i medlemsstaten. Ett års laglig vistelse bör vara tillräckligt.

Ändringsförslag 48
Artikel 8, stycke 2

Om en medlemsstats befintliga lagstiftning på området för familjeåterförening vid den tidpunkt då direktivet antas beaktar medlemsstatens mottagningskapacitet, får medlemsstaten med avvikelse från första stycket införa en väntetid på högst tre år mellan inlämnandet av en ansökan om familjeåterförening och utfärdandet av ett uppehållstillstånd för familjemedlemmarna. **utgår**

Motivering

Detta undantag bör hävas i syfte att undvika att medlemsstaterna antar eller vidhåller bestämmelser som rättfärdigar skilda lösningar för likvärdiga fall.

Ändringsförslag 49
Artikel 9, titeln (ny)

Artikel 9

Artikel 9

Tillämpningsområde

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 50
Artikel 10, titeln (ny)

Artikel 10

Artikel 10

Familjemedlemmar

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 51
Artikel 11, titeln (ny)

Artikel 11

Artikel 11

Inlämnande och prövning av ansökan

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 52
Artikel 12, titeln (ny)

Artikel 12

Artikel 12

***Bostadsförhållanden, sjukförsäkring,
ekonomiska resurser och vistelsens
varaktighet***

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 53
Artikel 13, titeln (ny)

Artikel 13

Artikel 13

***Allmänna bestämmelser om handlingar
som avser vistelsen***

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 54
Artikel 13, punkt 1

1. När ansökan om inresa för familjeåterförening har godkänts, skall den berörda medlemsstaten ge familjemedlemmarna tillstånd till inresa. Medlemsstaten skall därvid underlätta för dessa personer att erhålla de viseringar som krävs.

1. När ansökan om inresa för familjeåterförening har godkänts, skall den berörda medlemsstaten ge familjemedlemmarna tillstånd till inresa. Medlemsstaten skall därvid underlätta för dessa personer att erhålla de viseringar som krävs, ***inbegripet transitviseringar***.

Motivering

Ibland är det nödvändigt att åka igenom en eller flera medlemsstater för att komma till en annan. I dessa fall krävs det en transitvisering. Det krävs därför att direktivet föreskriver detta.

Ändringsförslag 55
Artikel 14, titeln (ny)

Artikel 14

Artikel 14

Likabehandling

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 56
Artikel 15, titeln (ny)

Artikel 15

Artikel 15

Självständigt uppehållstillstånd

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående ändringsförslag 1.

Ändringsförslag 57 Artikel 15, punkt 1

1. Senast efter fem års vistelse, och under förutsättning att familjebanden kvarstår, har make/maka eller ogift partner samt barn som har uppnått myndig ålder rätt till ett självständigt uppehållstillstånd, som är oberoende av sökandens uppehållstillstånd.

1. Senast efter fem års vistelse, och under förutsättning att familjebanden kvarstår, har make/maka eller ogift partner, **om lagstiftningen i berörd medlemsstat likställer situationen för ogifta par med den som gäller för gifta par, eller ogift partner eller registrerad partner samt barn till den sökande eller till maken/makan, den ogifta partnern eller den registrerade partnern, i enlighet med vad som avses i artikel 4.1 a**, samt barn som har uppnått myndig ålder rätt till ett självständigt uppehållstillstånd, som är oberoende av sökandens uppehållstillstånd.

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 22 angående artikel 4.1 a. Ändringsförslaget syftar till att spegla och respektera de olika typer av familjebildningar som finns i dagens samhälle.

Ändringsförslag 58 Artikel 15, punkt 3

3. Om personer som rest in i medlemsstaten för familjeåterförening blir änklingar/änkor, skiljer sig, separerar eller om deras släktingar i upp- eller nedstigande led avlider, får de beviljas ett självständigt uppehållstillstånd. Medlemsstaterna skall anta bestämmelser som garanterar att självständiga uppehållstillstånd utfärdas i särskilt ömmande fall.

3. Om personer som rest in i medlemsstaten för familjeåterförening **och som stannar i minst ett år** blir änklingar/änkor, skiljer sig, separerar eller om deras släktingar i upp- eller nedstigande led avlider, får de beviljas ett självständigt uppehållstillstånd. Medlemsstaterna skall anta bestämmelser som garanterar att självständiga uppehållstillstånd utfärdas i särskilt ömmande fall.

Motivering

Genom att kräva att vistelsen skall vara i minst ett år avser man att undvika eventuellt missbruk.

Ändringsförslag 59
Artikel 16, titeln (ny)

Artikel 16

Artikel 16

***Avslag av ansökan om inresa,
återkallande av uppehållstillstånd eller
avslag av ansökan om förnyelse av
uppehållstillstånd***

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 60
Artikel 16, punkt 1, led c

c) Om det kan konstateras att sökanden eller dennes ogifta partner är gift eller har ett varaktigt förhållande med en annan person.

(Berör inte den svenska versionen.)

Ändringsförslag 61
Artikel 16, punkt 4

4. Medlemsstaterna får utföra **särskilda** kontroller när det finns välgrundade misstankar om vilseledande eller skenäktenskap, skenpartnerskap eller skenadoption enligt definitionen i punkt 2. **Särskilda** kontroller får även utföras när familjemedlemmars uppehållstillstånd förnyas.

4. Medlemsstaterna får utföra kontroller när det finns välgrundade misstankar om vilseledande eller skenäktenskap, skenpartnerskap eller skenadoption enligt definitionen i punkt 2. Kontroller får även utföras när familjemedlemmars uppehållstillstånd förnyas.

Motivering

Ordet "särskild" är olyckligt valt. Om välgrundade misstankar föreligger bör riktade kontroller genomföras. Om inga misstankar föreligger bör inga kontroller göras, för att undvika att de berörda personerna trakasseras.

Ändringsförslag 62 Artikel 17, titeln (ny)

Artikel 17

Artikel 17

Bedömning av familjeband och vistelsens varaktighet

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 63 Artikel 17

Om en ansökan om familjeåterförening avslås, om ett uppehållstillstånd återkallas eller inte förnyas eller om en åtgärd för avvisning eller utvisning vidtas gentemot sökanden eller dennes familjemedlemmar, skall medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till arten och stabiliteten av den berörda personens familjeband och varaktigheten av vistelsen i medlemsstaten samt förekomsten av familjemässig, kulturell eller social anknytning till ursprungslandet.

Om en ansökan om ***inresa och vistelse som syftar till*** familjeåterförening avslås, om ett uppehållstillstånd återkallas eller inte förnyas eller om en åtgärd för avvisning eller utvisning vidtas gentemot sökanden eller dennes familjemedlemmar, skall medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till arten och stabiliteten av den berörda personens familjeband och varaktigheten av vistelsen i medlemsstaten samt förekomsten av familjemässig, kulturell eller social anknytning till ursprungslandet.

Motivering

Ordalydelsen har konkretiserats.

Ändringsförslag 64 Artikel 17a (ny)

Artikel 17a

Sanktioner

Medlemsstaterna skall fastställa vilken ordning som skall gälla i händelse av en kränkning av de nationella bestämmelser som har antagits för att uppfylla detta

direktiv och de skall vidta samtliga nödvändiga åtgärder för att garantera att dessa bestämmelser följs.

De föreskrivna sanktionerna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2003 meddela kommissionen innehållet i dessa bestämmelser samt omedelbart underrätta kommissionen om eventuella ändringar som görs efter detta datum.

Motivering

Denna artikel är en nödvändig och normal bestämmelse i gemenskapsrätten. Den föreskriver sanktioner och ger medlemsstaterna fria händer att utfärda dessa i händelse av kränkningar av nationella bestämmelser som antagits för att uppfylla direktivet.

Ändringsförslag 65
Artikel 18, titeln (ny)

Artikel 18

Artikel 18

Processrättsliga garantier

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 66
Artikel 18, stycke 1

Om en ansökan om familjeåterförening avslås, om ett uppehållstillstånd återkallas eller inte förnyas eller om en åtgärd för avvisning eller utvisning vidtas, skall medlemsstaterna se till att sökanden och/eller dennes familjemedlemmar har tillgång till rättsmedel för att i sak- och rättsfrågor överklaga beslutet.

Beslut om att avslå en ansökan om familjeåterförening, återkalla eller inte förnya ett uppehållstillstånd eller vidta en åtgärd för avvisning eller utvisning måste vara vederbörligen motiverade. Berörd part skall delges beslutet i skriftlig form. I detta delgivande skall det anges vilka medel berörd part har tillgång till för att överklaga beslutet vid de administrativa och rättsliga instanserna i medlemsstaten i fråga samt tidsfristerna för detta överklagande.

Motivering

Den grundläggande principen för varje rättsstat bygger på att staten själv är reglerad och underställd sina egna rättsliga bestämmelser, varvid samtliga administrativa eller rättsliga beslut som påverkar enskilda personers eventuella subjektiva rättigheter måste vara formulerade så att de kan kontrolleras även ur administrativ och rättslig synvinkel.

Ändringsförslag 67
Artikel 19, titeln (ny)

Artikel 19

Artikel 19

Rapporter

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 68
Artikel 19

Kommissionen skall **regelbundet**, första gången senast två år efter utgången av den tidsfrist som fastställs i artikel 20, till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av detta direktiv i medlemsstaterna samt vid behov lämna förslag till ändringar. Sådana förslag till ändringar skall i första hand avse bestämmelserna i artiklarna 3, 4, 7, 8 och 13.

Kommissionen skall **var femte år**, första gången senast två år efter utgången av den tidsfrist som fastställs i artikel 20, till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av detta direktiv i medlemsstaterna samt vid behov lämna förslag till ändringar. Sådana förslag till ändringar skall i första hand avse bestämmelserna i artiklarna 3, 4, 7, 8 och 13. **Medlemsstaterna skall tillställa kommissionen all den information som krävs för att utarbета rapporten.**

Motivering

Medlemsstaterna måste tillhandahålla all relevant information om tillämpningen av direktivet för att kommissionen var femte år skall kunna utarbета en rapport om denna tillämpning.

Ändringsförslag 69
Artikel 19, titeln (ny)

Artikel 19

Artikel 19

Införlivande med nationell lagstiftning

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 70
Artikel 20, stycke 1

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2003 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2003 anta de **nationella** lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta **samt om eventuella ändringar av dessa som har gjorts efter detta datum.**

Motivering

Kommissionen, såsom opartisk garant för att medlemsstaterna korrekt tillämpar gemenskapens bestämmelser, måste konstant hållas underrättad om direktivets införlivande med nationell lagstiftning och om senare ändringar av denna lagstiftning.

Ändringsförslag 71
Artikel 21, titeln (ny)

Artikel 21

Artikel 21

Ikraftträdande

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

Ändringsförslag 72
Artikel 22, titeln (ny)

Artikel 22

Artikel 22

Mottagare

Motivering

Se motivering till ändringsförslag 14 angående artikel 1.

MOTIVERING

INLEDNING

Invandringen är utan tvekan det moderna samhällets största utmaning under det tjugoförsta århundradet.

Antalet människor som lämnar sina ursprungsstater för att flytta till en annan stat ökar lavinartat och saknar motstycke i historien.

Inom Europeiska unionen finns 12 miljoner lagliga invandrare från tredje land.

Under de senaste åren har detta gett och ger fortfarande upphov till många politiska debatter, om migrerande arbetstagare, laglig och olaglig invandring, asylsökande, subsidiärt skydd och andra kategorier av invandrare samt om invandrarnas familjemedlemmar, vilka utgör en stor del av den totala invandringen.

Det är väl känt att inresa och bosättning i familjeåterföreningssyfte sedan några år tillbaka har varit den främsta formen av laglig invandring för medborgare i tredje land i nästan alla unionens medlemsstater och i OECD-länderna.

Denna familjeinvandring omfattar såväl familjeåterförening i strikt mening (familjemedlemmarna ansluter sig till den tredjelandsmedborgare som redan bor i värdlandet) som familjebildning (där familjebanden knyts efter det att tredjelandsmedborgaren rest in i landet).

Av det totala antalet invandrare varierar procentandelen personer som beviljas inresa i egenskap av "familjemedlemmar" mellan 40 och 50 procent. I några av unionens medlemsstater, såsom Frankrike och Förenade kungariket, och i andra tredje länder som Förenta staterna och Kanada, är denna siffra ännu högre.

Förutom att denna typ av laglig invandring är betydande i kvantitativa termer är det viktigt att betona den grundläggande betydelse som familjeåterförening har som ett nödvändigt medel för att tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i medlemsstaterna skall kunna integreras i värdlandet. Att familjemedlemmarna är närvarande bidrar till en ökad stabilitet och förankring för dessa personer genom att de kan leva ett normalt familjeliv.

De flesta av de familjemedlemmar som beviljas inresa i familjeåterföreningssyfte har en stor fördel jämfört med andra invandrargrupper, eftersom de har mycket nära band till en person, dvs. sökanden, som redan är bosatt i värdlandet, något som i hög grad underlättar möjligheterna till integrering.

De rättigheter som ges familjemedlemmar som beviljas inresa är likaså av grundläggande vikt eftersom de bidrar till att underlätta dessa personers integrering i värdlandet.

II. RÄTTEN TILL FAMILJEÅTERFÖRENING FÖR MEDBORGARE I TREDJE LAND SOM ÄR LAGLIGEN BOSATTA I EUROPEISKA UNIONEN

Lagstiftningen om familjeåterförening bör styras av två principer, som även bör gälla för all lagstiftning om invandring. Dessa principer är ”likabehandling” och ”säkerhet”.

I familjesammanhang medför principen om likabehandling följande:

- a) För det första skall familjer till invandrare och familjer till europeiska medborgare i den mån det är möjligt behandlas lika. Detta främjar likabehandling av nationella, etniska, religiösa och kulturella minoriteter, av vilka invandrarna ofta utgör en stor del.
- b) För det andra skall kvinnor och män behandlas lika i enlighet med den grundläggande rätten till jämställdhet. Denna rättighet är stadfäst i internationell lagstiftningen om mänskliga rättigheter och flyktingmottagande och finns dessutom inskriven i medlemsstaternas författningar.

Principen om ”säkerhet” är lika viktig, eftersom beviljande av uppehållstillstånd är en nödvändig faktor i all politik för att integrera invandrarna i värdlandets samhälle.

Gemenskapsrätten följer redan delvis reglerna om familjeåterförening för tredjelandsmedborgare. Bestämmelserna om fri rörlighet för unionsmedborgare inom Europeiska gemenskapen gäller nämligen även deras familjemedlemmar, oavsett om de är medborgare i en medlemsstat eller i ett tredje land. En unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet kan åtföljas av sin familj, vilken nationalitet familjemedlemmarna än har.

Gemenskapsrätten innehåller emellertid inte några regler om familjeåterförening för sökande som är tredjelandsmedborgare, flyktingar eller några andra kategorier av invandrare. Skälet till detta är att det inte fanns någon rättslig grund på gemenskapsnivå innan Amsterdamfördraget trädde i kraft den 1 maj 1999 och den nya avdelningen IV om visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer infördes i EG-fördraget.

De villkor enligt vilka medborgare i tredje land som är lagligen bosatta i en medlemsstat får utöva rätten till familjeåterförening regleras nästan uteslutande av nationell lagstiftning och dessa bestämmelser varierar betydligt från en medlemsstat till en annan.

En del medlemsstater erkänner rätten till familjeåterförening, en princip som är stadfäst i deras författningar, medan det i andra medlemsstater finns en skönsmässig möjlighet att tillåta familjeåterförening, beroende på vilken kategori av medborgare i det aktuella tredje landet det rör sig om och vilken rättslig ställning de har.

Utövandet av denna rättighet är emellertid underkastad villkor, såsom t.ex. respekt för allmän ordning och säkerhet, förekomst av en lämplig bostad och tillräckliga tillgångar och ibland till och med en väntetid. I dessa avseenden varierar reglerna betydligt mellan medlemsstaterna.

Det bör dessutom betonas att en stor del av regleringen av familjeåterförening delvis faller utanför nationell lagstiftning eftersom den regleras av internationell rätt. De viktigaste

internationella rättsinstrumenten är följande:

- Den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
- De internationella pakterna om samhälleliga och politiska rättigheter samt ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter från år 1966.
- Internationella arbetsorganisationens konvention nr 143.
- Den internationella konventionen om migrerande arbetstagares och deras familjemedlemmars rättsställning, antagen av FN:s generalförsamling i december 1990.
- Slutakten från den konferens som antog Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951.
- Konventionen om barnets rättigheter av den 20 november 1989.
- Europeiska konventionen angående skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna från 1950 är av grundläggande betydelse. I artikel 8 i konventionen föreskrivs rätten till respekt för privat- och familjeliv och i artikel 12 rätten att ingå äktenskap och bilda familj.
- Europeiska sociala stadgan.
- Den europeiska konventionen om migrerande arbetstagares rättsliga ställning från 1977.

I Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som proklamerades i Nice den 7 december 2000, erkänns i artikel 7 rätten till respekt för privat- och familjeliv och i artikel 9 rätten att ingå äktenskap och bilda familj.

Det finns mycket stora skillnader mellan dessa instruments rättsliga och bindande värde, eftersom några av konventionerna endast har ratificerats av några få medlemsstater och andra ännu inte har trätt i kraft på grund av att de inte har ratificerats av någon medlemsstat.

I alla dessa instrument erkänns emellertid rätten till familjeåterförening och att barnets bästa skall komma i främsta rummet.

Den rättspraxis som har utarbetats av Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna är av särskild vikt på det här området. I denna rättspraxis erkänns inte en obegränsad rätt till familjeåterförening för familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som lagligen har etablerat sig i en annan medlemsstat. Domstolens rättspraxis begränsar emellertid de offentliga myndigheternas utrymme för skönsmässiga bedömningar på områdena för inresekontroll och avvísning eller utvisning.

Vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 bekräftade Europeiska rådet att Europeiska unionen måste säkerställa en rättvis behandling av medborgare i tredje land som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium. I punkt 18 i ordförandeskapets slutsatser erkände rådet också att en mer kraftfull integrationspolitik bör syfta till att ge tredjelandsmedborgare rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med EU-medborgarnas.

III. ÄNDRAT FÖRSLAG TILL RÅDETS DIREKTIV OM RÄTT TILL

FAMILJEÅTERFÖRENING

Den 1 december 1999 lade kommissionen fram sitt första initiativ om laglig invandring, ett förslag till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening¹. Efter parlamentets godkännande av yttrandet av den 6 september 2002² lade kommissionen den 10 oktober 2002 fram ett ändrat förslag om rätt till familjeåterförening³, som stötte på stort motstånd under förhandlingarna i rådet.

I punkt 41 i slutsatserna från Europeiska rådets möte i Laeken den 14–15 december 2001 uppmanade rådet kommissionen att senast den 30 april 2002 lägga fram ett ändrat förslag om familjeåterförening⁴, som är föremål för detta förslag till betänkande.

Föredraganden är medveten om att det är svårt att enas kring så känsliga frågor som invandringen, eftersom medlemsstaternas tillvägagångssätt och lagstiftningar skiljer sig åt.

Emellertid anser föredraganden att det nuvarande förslaget har förlorat all den ambition som fanns i det ursprungliga förslaget. Direktivets tillämpningsområde begränsas och i stället för att närma de nationella lagstiftningarna uppåt tillnärmas de nedåt i syfte att nå en minsta gemensamma nämnare mellan de lagstiftningar som för närvarande är i kraft i medlemsstaterna.

Syftet med de ändringsförslag som föredraganden lägger fram är att utvidga begreppet ”familjemedlemmar” till att omfatta ogifta par, ogifta barn som har nått myndig ålder och släktingar i uppstigande led om de inte har något annat stöd och är beroende av sökanden för sin försörjning.

Andra ändringsförslag som föredraganden lägger fram inför utskottet berör frågan om att införa klausulen om icke-diskriminering, att säkra ökade förfarandegarantier och inrätta ett sanktionssystem i fall av överträdelse av tillämpliga nationella regler.

Slutligen föreslår föredraganden några ändringsförslag av teknisk natur. För att underlätta en snabb genomläsning av innehållet i lagstiftningsförslaget är det nämligen lämpligt att varje artikel har en rubrik.

28 januari 2003

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

¹ KOM(1999) 638.

² Betänkande av Watson A5-0201/2000.

³ KOM(2000) 264.

⁴ KOM(2002) 225.

över det ändrade förslaget till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening
(KOM(2002) 225 – C5-0220/2002 – 1999/0258(CNS))

Föredragande: Maria Berger

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 20 juni 2002 utsåg utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden Maria Berger till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 23 och 28 januari 2003 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet nedanstående ändringsförslag med 27 röster för och 1 nedlagd röst.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Giuseppe Gargani (ordförande), Willi Rothley, Ioannis Koukiadis och Bill Miller (vice ordförande), Maria Berger (föredragande), Ward Beysen, Philip Charles Bradbourn (suppleant för Paolo Bartolozzi), Bert Doorn, Enrico Ferri (suppleant för Anne-Marie Schaffner), Janelly Fourtou, Marie-Françoise Garaud, Evelyne Gebhardt, Fiorella Ghilardotti, José María Gil-Robles Gil-Delgado, Malcolm Harbour, Heidi Anneli Hautala, Piia-Noora Kauppi (suppleant för Rainer Wieland), Kurt Lechner, Klaus-Heiner Lehne, Neil McCormick, Toine Manders, Arlene McCarthy, Manuel Medina Ortega, Marcelino Oreja Arburúa (The Lord Inglewood), Diemut R. Theato, Marianne L.P. Thyssen, Joachim Wuermeling och Stefano Zappalà;

KORTFATTAD MOTIVERING

Detta är det andra försöket att harmonisera bestämmelserna om familjeåterförening, och utskottet för rättsliga frågor står fast vid sitt yttrande om det första förslaget från juli 2000. Ett av det tidigare yttrandets tre ändringsförslag (till artikel 7.1 a i det nya kommissionsförslaget) antogs glädjande nog av det ansvariga utskottet (utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor) och även av Europaparlamentet i plenum. Det har nu införlivats i kommissionens nya förslag (KOM(2002) 225).

Utskottets andra två ändringsförslag (till artiklarna 7.2 och 16.4 i det nya kommissionsförslaget) antogs inte. De är emellertid fortfarande aktuella eftersom de rättsliga oklarheterna i det tidigare förslaget inte har undanröjts i det nya. Därför föreslår föredraganden att de skall läggas fram på nytt.

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott infoga följande ändringsförslag i sitt betänkande:

Kommissionens förslag¹

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1
Artikel 6, punkt 3

3. Hänsyn till allmän ordning eller inre säkerhet skall grunda sig uteslutande på den berörda familjemedlemmens eget uppförande.

utgår

Motivering

Förenlighet med medlemsstaternas bestämmelser om allmän ordning och säkerhet.

Ändringsförslag 2
Artikel 7, punkt 2

2. Medlemsstaterna får uppställa villkoren i punkt 1 om bostad, sjukförsäkring och tillgångar endast för att säkerställa att sökanden har förmåga att försörja sin återförenade familj utan att ta offentliga medel i anspråk. **Villkoren får inte leda till**

2. Medlemsstaterna får uppställa villkoren i punkt 1 om bostad, sjukförsäkring och tillgångar endast för att säkerställa att sökanden har förmåga att försörja sin återförenade familj utan att ta offentliga medel i anspråk.

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

**diskriminering mellan medlemsstatens
medborgare och tredjelandsmedborgare.**

Motivering

Om man tittar närmare på den andra meningen i punkt 2 inser man att den försvårar tolkningen. Bland annat uppstår det oklarhet beträffande "riktningen" på det skydd som avses.

Ändringsförslag 3
Artikel 12, punkt 2a (ny)

2a. Då flyktningfamiljer återförenas skall med avvikelse från artikel 15 familjemedlemmarnas uppehållstillstånd vara beroende av flyktingens uppehållstillstånd.

Motivering

Det här tillägget till kommissionens förslag är nödvändigt för att undvika situationer där en flykting förlorar sitt uppehållstillstånd och tvingas återvända till hemlandet då flyktorsaken undanröjts eller till exempel inbördeskriget i hemlandet upphört, medan hans eller hennes familjemedlemmar har ett självständigt uppehållstillstånd på grundval av artikel 15. Slutresultatet skulle bli att flyktingarna får uppehållstillstånd via rätten till familjeåterförening.

Ändringsförslag 4
Artikel 16, punkt 4

4. Medlemsstaterna får utföra **särskilda** kontroller när det finns välgrundade misstankar om vilseledande eller skenäktenskap, skenpartnerskap eller skenadoption enligt definitionen i punkt 2. **Särskilda** kontroller får även utföras när familjemedlemmars uppehållstillstånd förnyas.

4. Medlemsstaterna får utföra kontroller när det finns välgrundade misstankar om vilseledande eller skenäktenskap, skenpartnerskap eller skenadoption enligt definitionen i punkt 2. Kontroller får även utföras när familjemedlemmars uppehållstillstånd förnyas.

Motivering

Ordet "särskild" är olyckligt valt. Om välgrundade misstankar föreligger bör riktade kontroller genomföras. Om inga misstankar föreligger bör inga kontroller göras, för att undvika att de berörda personerna trakasseras.